



tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. Yıl: 5 - Sayı: 61

**YALANCININ
MUMU
YATSIYA
KADAR
YANAR
TEKSİF'İN
MUMU
YANMADAN
SÖNECEKTİR**

TÜSTAV



olaylarla dolu bir ay ...

Dergimizin yayını elimizde olmayan sebeplerden dolayı uzunca bir süre gecikti . Hemen hemen bir ay kadar geç çıkıyor dergimiz. Bu arada işçi arkadaşlarımızın sık sık sendika yöneticilerine, "Dergimiz n'oldü, çıkmayacak mı, ne zaman çıkacak?" gibi sorular yağdırmaları, dergimiz TEKSTİL'in nasıl bir ihtiyaca cevap verdiğini bize gösterdi. Mutlu olduk.

Uzunca bir ayırlıktan sonra sizlere sunduğumuz 61'nci sayımız belki bir çok arkadaşımız tarafından asık suratlı bir dergi olarak nitelenecek. Bu biraz da zorunluluktan doğdu.

Nisan ayı gerek Tekstil işçileri için gerekse ülkemiz için son derece hareketli olaylarla geçti.

Teksif Sendikasının bir sürü yalan dolanla, sendikamıza bağlı işyerlerinde ortalığı karıştırmak istemesi Nisan ayının Tekstil işkolu açısından en önemli olayıydı. Bu konu ile ilgili uzun bir yazıyı orta sayfamızda bulacaksınız. Öyle sanıyoruz ki yalan dolan fırtınası artık geçtiğine göre, bu uzun yazıyı arkadaşlarımız sabırla ve dikkatle okuyacak, olanların içyüzünü kavrayacaklardır.

Olaylar Zinciri adlı bölümde ise, "CHP ve işçiler" başlıklı bir yazı bulacaksınız . Bu konuda susmaktansa, işçi dergisinde böyle konulara yer vermemelidir diye düşünenlere uymaktansa, cesaretle konunun üstüne gitmeyi uygun görüak.

Öyle sanıyoruz ki bu yazı yalnız CHP'deki son olup bitenleri özetlemekle kalmayacak, bu eski partinin tarihi hakkında da işçi arkadaşlarımıza ışık tutacaktır. Zaten yazının asıl amacı da bu.

Bu sayımızda, "Güldüşün" köşesinde önemli bir değişiklikle, bir yenilikle karşılaşacaksınız. Bu güne kadar, ordan burdan bulduğumuz karikatürlerle idare edip gidiyorduk. Bu köşeyi düzenleyen arkadaşımız bu konuda işçi arkadaşların ne düşündüklerini, nasıl bir "Güldüşün" köşesi istediklerini anlamadan, güzel bir "Güldüşün" sayfası düzenlemenin olanaksız olduğuna karar verdi. Karar verdi ve gördüklerinizi çizdi. Şimdi dört gözle cevaplarınızı bekliyor.

Tekstil Basın Bürosundan sevgi ve saygıarla.

Sahibi : Rıza GÜVEN - S. Müdür : Abdullah SERT
Adres : Sıhhiye Apt. 9 Cağaloğlu - Tel: 26 85 90
Dizgi : Basın - Yayın Organizasyon
Baskı : Karaca Ofset
Ayda bir çıkar. Fara ile satılmaz. Mayıs 1972

*Birisine balık versen
doyar bir defa
Balık tutmayı öğret ona
Doysun ömür boyunca*

Adana'da Son Durum

Çukurova'lı tekstil işçileri, sarı Teksif'in yeni bir ihaneti ile karşı karşıya gelmişlerdir. İşverenlerle elele veren Teksif bu günlerde Çukurova'lı tekstil işçileri içinde amansız bir kıyımın başlatılmasına önyak olmuştur. Gelen haberlere göre bu güne kadar Bossa'dan, Güney Saniye'den, Paktaş'dan, Akdeniz'den yüzlerce işçi arkadaşımız işten çıkarılmışlardır. Aynı haberler, işçi kıyımının daha da devam edeceğini belirtmektedirler. Bu güne kadar çıkarılan işçi sayısının bini aştığı da gelen haberler arasındadır.

MEYDANI BOŞ BULUNCA

Önceki sayılarımızda bildirdiğimiz gibi, sendikamızın Çukurova'da sürdürdüğü örgütlenme çalışmaları çok kısa bir süre içinde beklenmedik boyutlara ulaşmıştır. Yıllardır sömürülmelerine göz yumduğu işçilerin hızla kendisinden koptuğunu gören Teksif, Adana'da yoğun bir baskı ve tezvirat kampanyasına girişmiştir.

Bu arada bir başka olay da Teksif'in meydana boş bulmasına yol açmıştır. Sendikamız yöneticilerinin Adana'da sürdürdükleri örgütlenme çalışmaları Adana Hatay İlleri Sıkıyönetim Komutanlığınca sakıncalı bulunmuş, Sıkıyönetim Komutanlığı her türlü sendikal çalışmayı yasaklamıştır. Ayrıca sendikamız Genel Başkanı Rıza Güven, Genel Başkan Vekili Sabri Tıgılı ve avukatımız Turan Göbekli 70 gün süre ile Adana il sınırları dışına çıkarılmışlardır. Böylece örgütlenme çalışmalarının sürdürülmesi olanağı ortadan kalktığı gibi, akın akın Tekstil'e üye olan işçi kardeşlerimizle ilgilenmek, onların meselelerini çözümlenmek de ayrı bir sorun olmuştur.

Bu durumu fırsat bilen Teksif, fabrikalarındaki kilit işçileri tek tek tesbit etmiş ve arkadaşlarımızdan önde gelenlerini ve ya-

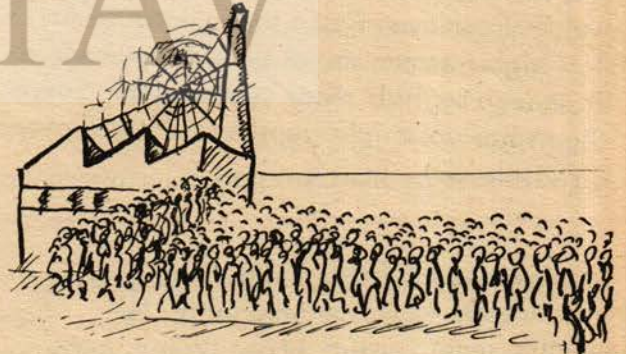
kınlarını işten çıkartmak için faaliyete geçmiştir. Bu konuda işverenler de Teksif'le işbirliğine girince bir büyük işçi kıyımı başlamıştır.

İŞE YALAN DA KARIŞINCA

Bu arada Teksif'in ihanetine, işverenlerin, kanunsuz tasarruflarına karşı çıkmak isteyen işçiler bir kuyruklu yalanla sindirilmek istenmişlerdir. Teksif'in kiralık adamları, "Sıkıyönetim'in, Teksif'i desteklediğini, Teksif'e karşı çıkanların başlarına türlü belaların geleceğini" büyük bir utanmazlıkla işçi içinde yaymaya başlamışlardır.

MIZRAK ÇUVALA SİĞMAZ

Ne var ki Teksif'in bütün bu gayretlerinin uzun erimli bir başarıya dönüşmesi olanağı yoktur. Yıllardır süren sömürü ve umursamazlık Çukurova'lı işçilerin Teksif'ten tiksinsmesine yetip de artmıştır bile. Yapılan bütün baskılara rağmen Teksif kaybettiği işçi desteğini bir daha ele geçirememek üzere kaybetmiştir.



Bu gün Tekstil Sendikasına üye olmuş işçiler olanları nefretle izlemekte, bir sendikanın, yani işçiden yana olması gereken bir kuruluşun "bir işçi kıyımına önyak olmasını" katalarının bir köşesine bir daha çıkmak üzere kazımaktadırlar.

KAZANILMIŞ HAKLAR

Dağılık Sigorta türlerini bir araya getirerek bütünleştiren ve 1964 yılında uygulamaya konulan 506 sayılı Sosyal Sigortalar yasası 1969 yılında 1186 sayılı yasa ile önemli değişikliklere uğramıştır. Bu son değişiklik yaş tavanını kadınlarda 50, erkeklerde 55'e indirmiş ve yaş aramaksızın memurlarda olduğu gibi 25 yıllık sigortalılık süresi ile toplam olarak 5000 gün prim ödemeyi emeklilik için yeterli saymıştır. Bu aşama kuşkusuz Türkiye'nin ekonomik ve sosyal gerçekleri göz önünde tutularak yapılmıştır. Ne varki Uluslararası şöhrete sahip batılı bir sigortacılık uzmanının basına yansıtılan raporuna dayanılarak emekliliğin yaş kaydına bağlanması, yaş tavanının da kadınlarda 55, erkeklerde 60'a çıkarılması için yeni bir çaba içinde bulunulduğu sezilmektedir. Türkiye'de çok eskiden gelen bir alışkanlık vardır. Verilmiş bir hakkın geri alınması ya da budanması isteniyorsa böyle uzman, özellikle yabancı uzmanların görüşleri yansıtılır. Türkiye'ye "özellikle" hiçe sayıp yabancı gözlemlerle bakılarak sorunların değerlendirilmesi yerleşmiş bir alışkanlık hâline getirilmiştir. Türkiye'de yaşamayan başka toplumların uzmanları hiçbir zaman sosyal ve ekonomik sorunlarımızda sağlıklı rapor veremezler. Sosyal Sigortalar yasasında yapılması düşünülen değişiklikler bazı hakların geri alınması ya da

budanması görünümünde olduğu için bize özgü bazı gerçekleri ortaya koyarak karşı olduğumuzu kamuoyuna yansıtmayı yararlı görüyoruz.

"İkinci Beş Yıllık Kalkınma Plânı, Türk Milletini hür ve medeni bir ortamda, Demokrasi ve karma Ekonomi düzeni içinde adalete ve tam çalışma esasına bağlı olarak herkes için insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesine ulaştırmayı gaye edinmiştir. Plân, Türkiye'de bir yandan fert başına geliri hızla ve devamlı olarak arttırmayı hedef alırken, öte yandan çeşitli gelir gurupları ve bölgeler arasında dengeli gelişmeyi sağlamak, çok sayıda vatandaşa iş imkânları yaratmak, kalkınmanın nimet ve külfetlerinden fırsat eşitliğine, sosyal adalet ilkesine göre paylaşılarak İktisadi ve Sosyal düzende olumlu bir gelişme elde etmek amaçlarına göre hazırlanmıştır." Plânda genel olarak belirtilen bu sevimli amaçlara uygulamada nedensiz yansıttığımız ayrı bir tartışma konusudur.

Açın plânları, bölüm, bölüm inceleyin.

1 - Fert başına düşen Milli gelir azdır. "11. beş yıllık plân sayfa 56."

2 - Ortalama ömür kısadır.

3 - Bir hekime düşen hastasayısı çok

Ama zaman haklıdan, namusludan, devrimci düşünceden yana yürümektedir. İşçi düşmanı, sarı sendikacılar birer ikişer saflarımızdan elenecektir. Tarihin çarkı geri döndürülemez. Teksif bu kaçınılmaz sonunu engelleyemeyecektir. Çünkü mızrak çuvala sığmaz ve güneş balçıkla sıvanmaz.

Yusuf Aksoy'da Sözleşme

Beyoğlu şubemiz tarafından örgütlenip, sendikamız saflarına katılan Yusuf Aksoy işçileri için yürütülmekte olan toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlandığı bir süre dergimizde yer almıştı.

GERİ VERİLEMEZ

görüş

RIZA GÜVEN

fazladır.

4 - İnsan başına düşen kalori çok azdır.

5 - İnsanlar çok tahıl ve az hayvansal protein kaynağı ile beslenmektedirler.

6 - Okuma yazma seviyesi çok düşüktür.

7 - Çok düşük istihdam bulunmaktadır. "İşsizler ordusu vardır."

Az gelişmişliğimizi belgeleyen böylesine sorunlardan kocaman bir liste yapabiliriz. Hangi iş kolunu alırsanız alın, işçiler çok düşük ücretle, sağlığa zararlı, iş güvenliği yönünden çok tehlikeli işlerde çalışmakta, yeterli besin alamamakta, sağlıklı konutlarda oturamamaktadırlar.

Enflasyonist ekonomik politika yüzünden hergün biraz daha daralan bir çember içinde bulunmaktadır. Etkin bir vergi denetiminin bulunamaması vergi kaybını korkunç rakamlara yükseltirken kalkınmak için gerekli vergi emekçi kesiminin sırtına yüklenmektedir. Çağdaş uygar ülkelere oranla çok düşük olan ortalama ömür işçilerde çok daha aşağı düşmektedir. İş güvenliğine ilişkin tedbirlerin yetersizliği yüzünden işinden çıkarılan 35 yaşından büyük işçilerin daha az ücretle iş bulmaları olanağı bile yoktur. Böylesine bir ortamda işçilerin 25 yıl iş yaparak çalışması ve sonunda emekli olması çok doğaldır. Hele 50-66 yaşına kadar çalışarak

yeterli kazançla emekli olması ender görülen olaylardandır. Etkin bir teknolojiye kavuşamamış sanayimizde kol emeği üretim yönünden makina kadar önemlidir. Batılı bir işçinin tipik makina gözlemciliği bizde söz konusu değildir, henüz. Batılı işçinin karnının tokluğu, sırtının pekligi ve geleceğine güvenle bakması onu ileri yaşlara kadar çalıştırdıktan sonra başka uzun ömürlü de kılmaktadır. İşsizlik sigortası onun için ayrı bir güvence ve ruhi denge kaynağıdır.

Bizde istihdamdaki yetersizlik de erken emekliliği zorunlu kılmaktadır. Emekli olanların yerine daha zinde işsiz gençlerin getirilmesi üretimi artırdıktan başka, işsizliği de azaltacaktır. Bu gerçekler gözönünde tutularak yürürlüğe konulan 1186 sayılı yasayı, bu gerçekleri bilmeyen bir yabancı uzmanın yüzeyden bakarak önerdiği görüşlerle değiştirmeyi haklı bulmak mümkün değildir.

25 yılını doldurduktan sonra yaş aranmaksızın emekliye ayrılma olanağına sahip bulunan ve her bakımdan işçiye oranla daha çok güvenliklere sahip memurlara yıllardanberi, uygulanmakta olan 25 yıl hizmet ilkesinden sapmak Anayasamızın 12. maddesinin öngördüğü "Hiç bir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz" eşitlik prensiplerine de aykırı düşer. Uygarlık hergün daha ileri haklar, hergün daha ileri yaşantı ilkesine dayalıdır. Geriye dönüş yoktur uygarlıkta.



Uyuşmazlık zaptı tutulduktan sonra işveren yeniden görüşme isteğinde bulunmuştur. Uzun ve çetin görüşmelerden sonra Yusuf Aksoy işyerinde bir yıl süreli bir sözleşme imzalanmıştır.

Yusuf Aksoy Sözleşmesi
imzalanıyor

BAKIRKÖY ŞUBEMİZİN YENİ BİNASI

Özellikle son yıllarda büyük gelişme gösteren Bakırköy Şubemizin çalışmaları için eski binanın yetersiz kaldığı görülmüş ve yeni bir binaya geçilmesine karar verilmişti.

Daha sonraları, her yıl binlerce lira kira ödemektense, sendikamızın kendi malı olan bir şube binasına sahip olunması şeklinde geliştirilen bu karar kısa zamanda uygulamaya sokulmuş, Bakırköy Şubemiz, eski binasının az ötesindeki kendi malı olan yeni binasına taşınmıştır.



yeni binada yeni hamleler

Büyük bir inşaatın iki katı ile bir zemin kat salonunu kaplayan Tekstil Bakırköy Şubesi'nin yeni binası her türlü çalışma için elverişli bir hale sokulmuştur. Eğitim salonu, Biçki-Dikiş kursu, toplantı ve yönetim odaları ile tam bir işçi merkezi niteliğinde olan yeni şube binamızın, yeni çalışmalarına yeni sokulur getireceği inancındayız.

Sevil Triko'da Sözleşme

Sevil Triko işçileri de imzalanan toplu sözleşme ile, Tekstil'in başarılı sözleşmeler kervanına katılmışlardır. Uzun süreden beri İşverenler Sendikası ile Sendikamız arasında süregelen görüşmeler tam bir anlaşmayla sonuçlanmış ve 1972 Ekim ayına kadar sürecek bir toplu sözleşme imzalanmıştır.

Ekim 1972'den itibaren İşverenler Sendikası ile yürütülecek büyük toplu sözleşme görüşmelerine kadar yürürlükte kalacak olan bu kısa süreli sözleşme ile Sevil Triko işçileri, işyerinde imzalanan ilk sözleşme olmasına rağmen, geçmiş dört dönemin haklarının tümünü bir sözleşme ile elde etmişlerdir.

İşçi Düşmanı Bir İşveren

Küçükköy'de çok eski yıllardan bu yana çalışmakta olan Cannur Boyahanesi bir ara eski ve köhne bir boyahane olduğundan dolayı işveren tarafından kapatılmıştı.

Bu yıl yenilenerek açılan Cannur Boyahanesi 50'ye yakın işçi çalıştıran bir işyeri haline gelmiştir. Her türlü sendikal haktan yoksun olarak çalışmak zorunda bırakılan Cannur Boyahanesindeki işçi kardeşlerimiz bir süre önce kendileriyle ilişki kuran sendikamız Topkapı şubesi yöneticileri tarafından örgütlenmiş ve toplu sözleşme yetkisi için gerekli olan çoğunluk sağlanmıştır.

Yetki çağrısı yapılacağı günlerde, işyerindeki sendikal çalışmayı haber alan işveren, işçiler arasındaki bu uyanışın başını çeken işçi Tekstil işçisini işten çıkarmıştır. Ayrıca gerekli çoğunluk sağlanmış olmasına rağmen sendikamızın yetkisine de Bölge Çalışma Müdürlüğü katında itiraz edilmiştir.

Sendikamız işten çıkarılan kardeşlerimizle yakından ilgilenmekte öte yandan da Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün incelemesinin sonucunu beklemektedir. Yetki sorunu kesinleştikten sonra toplu sözleşme çağrısı yapılacak ve işveren görüşme masasına oturtulacaktır.

1972 yılında bile işçilerin sendikasız çalıştırılabileceğini sanan işverene karşı, toplu sözleşme görüşmelerinin en küçük bir taviz verilmeden yürütülmesine Tekstil sendikası kesinlikle kararlıdır.

MUTLU BİR DOĞUM

Genel Yönetim Kurulu üyesi olan arkadaşımız Erol Yalçın'ın bir kızı dünyaya gelmiştir. Genç anne ve babayı kutlar, küçük bebeğe mutlu bir yaşam dileriz.

ICF'e ÜYE OLDUK

Sendikamız Tekstil gittikçe büyüyen, gelişen varlığının bir gereği olarak uluslararası sendikalarla da ilişki kurmaya karar vermiştir. Bu amaçla, Avrupa ülkelerindeki bir çok sendikayı birleştiren uluslararası bir işçi kuruluşu olan ICF (International Federation of Chemical and General Workers Unions) ile yürütülen yazışmalar sonuçlanmış ve sendikamız Tekstil, bu büyük uluslararası işçi örgütünün üyesi olmuştur.

Ceylan Konfeksiyon'da Görüşmeler Başladı...

Daha önce Mahmutpaşa bölgesinde bulunan Ceylan Konfeksiyon işyeri bir süre önce Ye-dikule'ye taşınmıştır. Buna rağmen bu işyeri ile ilgili örgütlenme çalışmalarını dikkatle sürdüren sendikamız Mahmutpaşa Şubesi gereken çalışmalarını bitirmiş, Ceylan Konfeksiyon işçileri TEKSTİL Sendikası üyesi olmuşlardır.

Toplu sözleşme yetkimizin kesinleşmesinden sonra işveren görüşmelere çağrılmış ve toplu sözleşme görüşmeleri başlamıştır. Görüşmeleri yürütmekte olan TEKSTİL görevlileri, "Görüşmelerin karşılıklı anlayış havası içinde yürüdüğünü ve işçilerin imzalanacak sözleşme ile çok geniş haklara kavuşacaklarını" belirtmişlerdir.

Aktel'de Sözleşme İmzalandı

Geçen sayımızda, toplu sözleşme görüşmelerinin çıkmaza girdiğini ve Aktel işyerinde uyuşmazlık tutanağı düzenlendiğini bildirmiştik.

Sendikamız yetkililerinden aldığımız habere göre Aktel'de uyuşmazlık çözülmüş ve sözleşme imzalanmıştır. Uyuşmazlığın tutanağa bağlanmasından sonra işçilerin kararlılı-

ğı ve sendikamızın gerekli işlemleri hızla yürütmeye başlaması üzerine Aktelişvereni, yeniden görüşme isteğinde bulunmuştur.

Tekstil genel merkezinde ve Genel Başkan Rıza Güven yönetiminde sürdürülen görüşmeler kısa zamanda sonuçlanmış ve sözleşme imzalanmıştır. Sözleşme uyarınca Aktel işçileri ücretlerine birinci yıl yüzde 20, ikinci yıl yüzde 10 ve üçüncü yıl yüzde 25 olmak üzere zam alacaklardır. Aynı sözleşmede, işverenler Sendikası ile imzalanmış olan büyük sözleşmede yer alan bir çok sosyal haklar da bulunmaktadır.

Sözleşme Aktel işçileri tarafından "çok olumlu" bir toplu sözleşme olarak nitelenmiştir.

EYÜP ŞUBEMİZİN YENİ BİNASI

Uzun süredir, cadde üstünde, gürültülü ve köhne bir dükkân bozmasından çalışmalarını sürdürmek zorunda kalan Eyüp Şubemiz de sendikamıza yaraşır yeni bir bina kiralamış ve taşınmıştır. Geniş odaları ile her türlü çalışmaya elverişli bir halde olan Tekstil Eyüp Şubesi'nin yeni katı, eski yerinin de çok yakınındadır.



Çekilen çileler sona erdi

Çalışmalarının bir türlü istenen düzeye erişememesinden başta kendi yöneticilerinin şikâyetçi olduğu Eyüp şubemizin en önemli eksiklerinden birinin, çalışmalara elverişli bir bina sorunun böylece çözümlenmiş olması, üyeler arasında sevinç yaratmıştır.

OLAYLAR ZİNCİRİ

CHP ve İŞÇİLER

Son günlerde gazete başlıklarından, işçi kahvelerine, köy odalarından, üniversite koridorlarına kadar Türkiye'nin her yerinde, CHP'deki gelişimler konuşuluyor. Herkes kendince yorumlar yapıyor, sonuçlar çıkarıyor, reçeteler öneriyor.

Gerçekten de kırk yıllık CHP, son günlerde tarihinde görülmemiş bir çalkantının içine girmiştir. Parti içindeki iki grup karşılıklı olarak birbirlerine veryansın etmekte, her geçen gün aralar bir daha kapanmayacak bir biçimde açılmakta, köprüler atılmaktadır.

Bir çokları, hele hele eskiden beri CHP'li olanlar bu olup bitenlerden üzüntü duyuyor, partinin geleceği hakkında karamsar düşüncelere kapılıyorlar. Oysa bu çalkantı tam anlamıyla bir sağlık belirtisidir. CHP'de belki de gecikmiş olan bir hesaplaşma patlak vermiştir. Bu hesaplaşma gelişen, gelişen Türkiye şartlarının zorladığı ve doğurduğu bir hesaplaşma, bir çalkantıdır. Böyle olunca iş üzülmek değil olup biteni kavramak olmalıdır. SON DURUM NEDİR?

Fazla ayrıntıya girmeden CHP'deki son durum şöyle özetlenebilir: Eski Genel Sekreter Bülent Ecevit önderliğinde ve "Sosyal Demokrat" bir siyasi görüşü savunan kesim ve uluslararası sermayeye sıkı bağlarla bağlanmış, bu bağları sürdürmek isteyen bir başka kesim parti yönetiminde sahip çıkmaya çalışmaktadırlar. Daha doğrusu Ecevit grubu partiye, sınımsız hakim olunca öteki grup buna karşı

çıkış ve Ecevit'i ve arkadaşlarını partiden temizleyebilmek için sert ve çok yönlü bir saldırıya geçmişlerdir.

Saldırıya geçen kesim partinin büyük ağırlığa sahip Genel Başkanı İsmet İnönü'nün desteğini elde edince, Ecevit grubu zorlanmaya başlamış ve istemeye istemeye de olsa, partinin bunca yıllık Genel Başkanı İsmet İnönü'ye karşı çıkmak zorunda kalmıştır.

Karşılıklı demeçler, bildirimler derken taraflar son çözümü kurultaya bırakmak zorunda kalmışlardır. 5 Mayıs 1972 günü toplanacak olan kurultay (yani bütün yurttaki C. H. P. teşkilatlarının kendilerini temsil etmek üzere gönderecekleri delegelerden oluşacak olağan genel kurul) CHP'nin bundan sonra izleyeceği yolu kesinlikle tayin edecektir.

CHP BURAYA NERDEN GELDİ?

CHP'deki son durumu kavrayabilmek, doğru değerlendirebilmek için cumhuriyetin bu en eski partisinin, bir başka deyimle şimdiki bütün partilerin atasının tarihine kısaca bir göz atmak gerekir. Çünkü CHP'nin "Bu günü" "Dün" de saklıdır. Tıpkı bir ağacın, tohumda saklı olduğu gibi.

Osmanlı devletinin yıkıntıları arasından yeni bir devlet, genç bir cumhuriyet doğmuştur: Türkiye Cumhuriyeti. Çoğunluğunu Osmanlı İttihat ve Terakki Partisinden yana subay ve sivil kadroların oluşturduğu yurtseverler, Mustafa Kemal'in önderliğinde bir araya gelerek bu yeni devletin temellerini atmışlardır.

Ama bu temel atma o kadar kolay olmamış ve Türkiye'yi paylaşmak isteyen, hatta paylaşan uluslararası sermayeye karşı kanlı ve zor bir savaş vermek gerekmiştir. Mustafa Kemal ve arkadaşları ilk iş olarak bir çok cephede birden İngiliz, Yunan, İtalyan, Fransız saldırganlar ve işgalcilerle savaşmak zorunda kalmışlardır.

Osmanlı ordusunun yurtsever subaylarının, önderlik ettiği bu savaşta büyük toprak sahipleri ile o zamana kadar rum, yahudi, İtalyan, Fransız azınlıkların elinde olan iç ve dış ticareti ele geçirmek isteyen tüccar ve -az da olsa- sermaye sahipleri bu savaşta Mustafa Kemal'den yana saf tutmuşlardır. Geniş köylü kitleleri örgütleyip, silâhla donatarak savaşa sokmayı başaran bu güçler, gerçekten başarılı bir savaş ve siyaset izleyerek, yeni devleti kurmayı başarmışlardır. 1923 Cumhuriyetin ilânı yeni Türkiye'nin temelini atmış 1924 Lozan Antlaşması ise Dünyaya kabul ettirmiştir.

Cumhuriyet Halk Partisi (o zamanki adıyla: Cumhuriyet Halk Fırkası) işte o günlerde kurulmuştur. Genç ve diri Türkiye Cumhuriyetinin ilk siyasi örgütü olan CHP, Kurtuluş Savaşını başarıyla iktidara gelmiş olan bütün güçlerin temsil edildiği bir siyasi örgüt olmuştur. Yani bu günkü deyimle CHP, bir kitle partisi, olmuştur. Nitekim o günlerin gözde bir sözü bunu çok iyi yansıtmaktadır: İmtiyazsız sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz!..

YENİ TÜRKİYE KURULURKEN

Savaştan yoksul düşmüş fukara bir ülkenin üzerine yedi düvelin sömürgeci sermayesi çullanınca bütün yurtsever güçler bir araya geldi, bir cephe meydana getirdi ve savaştı dedik. İşte böylesine bir ortamda toplumdaki, bütün sınıflar aralarındaki menfaat çatışmalarını, çekişmeleri bir yana bırakıp birbirlerine kenetlenebilirler ve bu doğru bir davranış olur. Anlaşılır, kavranır.

Ne var ki köprülerin altından sular akmaya başlamıştır. Yeni Türkiye kurulmaktadır. Üstelik oldukça hızlı bir şekilde. Yaşlılarımız kolayca hatırlayacaktır o yılların türkülerini, marşlarını: Demir ağlarla örüldü aynaydu dörtbaştan... Ama aynı yıllarda açtıkları kredilerle, İş Bankası ilk sanayi ve ticaret sermayedarları

nı, Ziraat Bankası da toprağı makineli tarım, dediğimiz çağdaş yöntemlerle işleyen büyük çiftlik sahiplerini doğurmaya, güçlendirmeye başlamışlardır.

1946 DEMOKRAT PARTİ RUHU

Köprülerin altından gene sular akmış ve gelinmiştir 1946 yıllarına. Taa 1923 yılından bu yana iktidarı, bu gün kestirme bir deyimle "Bürokrat" diye adlandırdığımız subay ve sivil aydınlarla, okumuşlarla (yani küçük burjuvalarla) bölüşmekte olan Sermayedarlar ve büyük toprak sahipleri, iktidar ortakları olan subay ve sivil aydınların gerçekleştirmek istedikleri bazı köklü hareketlerden tedirgin olmaya, gıcık kapmaya başlamışlardır. Köy enstitüleri gibi, devlet üretme çiftlikleri gibi, Etibank, Sümerbank fabrikaları gibi halkçı kuruluşları da hedef alarak başlatılan siyasi hareket 1946 yılında Demokrat Parti'de kendi siyasi örgütünü bulmuştur.



İNÖNÜ: Kimden yana?

Demokrat Parti içinde buluşan ve birleşen sermayedarlarla büyük toprak sahipleri (DP'nin kurucularından Celâl Bayar'ın İş Bankası yöneticilerinden biri, Emin Sazak ve Adnan Menderes'in Eskişehir ve Aydın yöresinin büyük toprak sahipleri oldukları hatırlanmalıdır) geniş halk kitlelerinin jandarma baskısından ve savaş yılları sıkıntısından duydukları öfkeyi de kullanarak 1950 yılında yapılan seçimlerde büyük bir çoğunluk sağlamışlardır.

CHP YAVRULAMAYA BAŞLIYOR

Görüldüğü gibi Demokrat Parti, CHP'nin içinden fıskırmıştır. Böylece 1950 yılında CHP ilk bölünmeye uğramış sermayedarlarla, büyük toprak sahiplerinin büyük bir bölümü bir daha dönmek üzere CHP gemisini terketmişlerdir.

1950-1960 ARASINDA CHP

Demokrat Parti yoluyla bölünen ve üstelik siyasal iktidarı da elinden kaybeden CHP 1950-1960 yılları arasında gerçekten çok güç ve fırsatlı günler geçirmiştir. Parlak zamanlarında partinin eşğini aşındıranlar, düşüş döneminden sonra partiden kopmuşlar, onu büyük bir çalkantının ortasında yapayalnız bırakmışlardır. O yıllarda Marşal Yardımı gibi yollarla Türkiye'de büyük bir makinalaşmaya gidildiği hatırlanırsa bu büyük çalkantı kolayca kavranabilir. Uluslararası sermaye ile yeniden ve sıkı bağlar kuran DP, bu bağların bir gereği olarak bir dizi çalışmaya girişmiştir. Şeker Fabrikaları pıtrak gibi kurulmaya başlanmış, barajlar yapılmış, Karayolları örgütü yeniden düzenlenmiş, banka kredileri yoluyla köylünün kendi ihtiyaçları için değil, pazar için (iç ve dış pazarlar için) üretim yapması desteklenmiştir.

Böylesine hareketli bir dönemde CHP önceleri bocalanmıştır. Uzun iktidar yıllarının, rehabetini üstünden atamayan bu yaşlı parti Kasım Gülek gibi bir Genel Sekreter ile varlığını sürdürmeye çabalamıştır. Kasım Gülek ise partiye yeni bir yön ve ruh vermek yerine hamamda basın toplantıları düzenlemek gibi ciddiyetten uzak işlerle geniş kitleler gözünde CHP'yi gülünç duruma düşürmekten öte üşş dokunur bir iş becerememiştir.

Fakat 1957 yılından itibaren CHP toparlanmaya başlamış ve demokrasilerde en az iktidar partisi kadar önemli ve gerekli olan "muhalefet partisi" görevini yapmaya başlamıştır. Demokrat Parti iktidarının özellikle Amerika ile kurduğu -gereğinden sıkı- ilişkilere karşı ve yanlış ekonomik tutuma karşı çok nırcın ve cesur bir muhalefet yapmaya başlayan CHP'ye karşı DP'nin cevabı da aynı sertlikte olunca gelinmiştir 27 Mayıs 1960 sabahına. Ve on yıllık DP iktidarı yıkılmıştır.

DEVAMI SAYFA 18'DE

BİR GREV

Tekstil işkolunda bir canlılık başladı, birdenbire. İşverenlerle hangi nedenlerle uyumsuzluğa düştüğünü henüz öğrenemediğimiz Teksif Sendikası, özellikle Tekstil Sendikası'na bağlı işyerlerinde grev kararı aldı işkolu toplu iş sözleşmesi nedeniyle. Büyük bir durgunluk içinde bir anlamda "bekle-gör" havasına bürünmüş Türk Sendikacılığında daha aşağılarda gerekçesini göstereceğimiz bu suni patlama, Türk Sendikacılığının bugünü üstüne düşünmenin gereğine vardırıdı bizi... İşyeri sözleşmelerinin bitimine aşağı-yukarı beş aylık bir süre varken, bu yaz yağmurunun kuru gök-gürültüsü üzerinde sağlıklı yargıya varabilmenin tek yolu da, sendikacılığımızın durumuna genel anlamda bir göz atmaktır.

1961 Anayasası'nın 46. ve 47. maddelerine dayanılarak 1963 yılında SENDİKALAR KANUNU ile TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ, GREV VE LOKAVT KANUNU yürürlüğe konulmuştur. Sendikaların hak ve görevlerini, faaliyetlerini kapsıyan bu kanunlar, Türk sendikacılığının bugün içinde bulunduğu ortama büyük ölçüde etken olmuştur.

Şunu hemen belirtelim ki, bu iki Yasa, Anayasa'nın, taraf olduğumuz milletlerarası sözleşmelerin amaç ve anlamları gördüğümüz uygulama da bunu doğrulamaktadır. Aşağıda bu konuya kısaca değineceğiz.

Diğer yandan, SENDİKALAR KANUNU'nun işveren aracılığıyla aidat toplama düzeni (çek-of), birden, sendikaları zenginleştirilmiş, zenginleşen sendikalar-da bol maaşlı, ödenekli ve olanaklı bürokrat bir profesyonel tabaka doğmuştur. 1963 yılı -

VE SENDİKACILIĞIMIZ

dan itibaren amatör çalışma, yerini profesyonel çalışmaya bırakmıştır. Profesyonel yöneticiliğin cazip bir uğraşı olması, tabanın az gelişmiş ülke sendikacılığının ne olduğunu bilememesi çok sayıdaki sendikaları klâsik sendikacılık faaliyetinden de uzaklaştırmıştır. Şimdiye değin yapılan mücadele, toplu iş sözleşmeleriyle devlet zammı almaktan öte tutarlı bir mücadele görünümünü kazanamamıştır.

YASALAR VE İŞGALLER:

Hâkim sınıf, Türkiye'de ilk kez 1968 yılındaki DERBY fabrikasındaki işgali, politik olarak tanıtmak istemiş, bu tanımı yanında zaman zaman Türk-İş Konfederasyonu da yer almıştır. Oysaki DERBY olayı, yakından incelenecek olursa, Toplu İş Sözleşmesi Yasası'nın, özellikle sözleşme yapma yetkisinin kazanılmasına ilişkin eksik hükümlerinin olayı yarattığı görülür. DERBY olayında, işçilerin bağlı bulunduğu sendikaya rakip sendika sahte üyelikler göstererek toplu iş sözleşmesi yapmaya girişmiştir. Sarı sendika niteliği açık bulunan bu sendikanın, kendilerini, işverene çok az ekonomik yararlar satacağını anlayan işçiler işgal eylemine girmişlerdir. Bunun gibi, sonradan görülen işgal eylemlerinde de, toplu iş sözleşmeleri yetkilerinin kazanılmasındaki sahtecilikler biricik etken olmuştur. Yasaya göre toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi, taraf sendikaların verecekleri belgelerin doğru olup olmadığı incelenmeksizin, Bölge Çalışma Müdürlüklerinin yapacağı basit bir incelemeyle kazanılmaktadır. Belgenin doğru olup olmadığını incelenemediğine göre, böyle bir işlemin sonucu ortaya çıkan sözleşme yapma yetkisinin tartışılabileceği de açıktır. Bu yasal boşluğa karşı ileri sürülen işye-

rinde REFARANDUM, yani işçilerin oyuna başvurma yolu ise, kanunlaşma olanığı bulamamıştır. Bu sahteciliğe açık yasal düzenlemeden ise, hâkim sınıfın uydugu bulunan sarı sendikalar çok açık şekilde yararlanmışlar ve işçi sınıfı ucuz ekonomik yarar sağlayan toplu iş sözleşmeleriyle ister-istemez sömürülmüştür. İşte bu sonuç zaman, zaman patlamaları, işgal eylemlerini yaratmış, bu eylemler nedeniyle de siyasi iktidar politik yorum yapmak suretiyle sendika hakları kısıtlama girişimlerinde bulunmuştur.

DİSK OLAYI:

Kısa adı DİSK olan DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU, 1967 yılında Türk-İş'ten kopan sendikalar tarafından kurulmuştur. Bu kopmada Türk-İş'teki yöneticiler arası çekişmeler kesin şekilde etken olmuştur. Hiç kuşkusuz, Disk'in politik bir dünya görüşü vardır. Ne var ki, Disk'i başarılı yapan bu dünya görüşünün yanbaşı ve belki de ondan çok daha fazla etken, ekonomik mücadelede işverenlere karşı tavizsiz tutumu ve üstün ekonomik yararlar sağlayan toplu iş sözleşmeleri yapmış olmasıdır. Disk'in yaptığı mücadelenin öngördüğü sonuç, Batı tipi toplum düzeyine kurumlaşmış bir sendikacılığın yerleşmesidir. Politik dünya görüşü ise, yöneticilerinin şimdiye değin ortaya koydukları düşünce tutumlarına göre, İngiltere tipi sosyal demokrasiye benzemekte ve savunur gözükmektedir. Çok kısa sürede oluşan ve belirgin hale gelen Disk olayı, hiç kuşkusuz Türk sendikacılığında, bir hareketlilik ve ileriye dönüklük yaratmıştır.

★★★★★

YALANCININ MUMU YATSIYA

1972 CUMA
Martaltepe ve...
grev oylamasına...
ve bir çok hak...
...diyecek işçi...
...na karşı olan Sarı...
...le elele işçiye karşı...

sıl ediyorsa sözleşme yetkisini elde etmekte, işyerinde işçiler adına toplu sözleşme imzalamaktadır.

Aynı kanun bir de, "İşkolı Sözleşmesi" diye acayip bir madde daha taşımaktadır. Bu maddeye göre bir işkolundaki tüm işçilerin çoğunluğunu temsil eden sendika, işkolı düzeyinde bir sözleşme yapabilmektedir.

BU MADDE NEDEN KONDU?

Hukukçular bu maddenin yararını veya zararını tartışadursunlar, işçi gözüyle bakıldığı zaman bu maddenin hedefi çok açıktır: Bu maddeye dayanarak işverenler, istedikleri sendikayı yaşatmak, çıkarlarına uymayan sendikayı yok etmek gücünü ellerinde tutmak istemişlerdir. Bir başka deyişle işçilerin ekonomik örgütleri olan sendikaları kendileri yönetmek istemektedirler.

Ne var ki namuslu sendikaların direnişleri sayesinde, günümüze kadar bu kanun maddesi doğru dürüst işlememiş, işkolı düzeyinde toplu sözleşme numarası ile işverenlere yakın, sendikalar devrimci tutarlı sendikalara önemli bir darbe vuramamışlardır.

Özellikle AP iktidarı zamanında, Ap'den yana saf tutan sendikaları korumak için işkolı sözleşmesi aracılığıyla tutarlı sendikaların, yokedilmesine çalışılmıştır. Ne var ki tutarlı sendikalarda daha önce yaptıkları sözleşmelerde, "... işverenler başka bir sendika ile yapacağı toplu sözleşmelerde, bu sözleşmeden daha üstün hak ve menfaatlar ayrıca bu sendika üyelerine de uygulanır..." hükmünü koydurarak, sermayeden yana sendikaların saldırılarını karşılamayı başarmışlardır.

Büyük sermayedarların siyasi örgütü olan

Tekstil işkolunda belli başlı iki sendika bulunmaktadır. Biri sendikamız TEKSTİL, öteki ise çıkarıcıların yönettiği Teksif. Bazı ufak tefek sendikaları saymazsak ülkemizdeki tekstil işçileri bu iki sendikanın saflarında sendikalaşmışlar, ekonomik haklarını korumak üzere örgütlenmişlerdir.

Son günlerde Teksif Sendikası, altında ne gibi kirli hesapların yattığı henüz herkes tarafından yeterince bilinmeyen bir saldırıya geçmiştir. Sendikamıza ait işyerlerinde, işkolı düzeyinde bir toplu sözleşme imzalayarak, yeni zamlar koparacağı yalanını öne sürüp harekete geçerek, grev çağrısında bulunmuştur. Bazı işyerlerimizde bu yalan-dolan saldırısı sırasında işçi arkadaşlarımızı yanıltmak olanağı bulmuş ve bir kısım üyelerimize, "Greve evet!" dedirtmeyi başarmıştır.

İlk bakışta Teksif'in yaptığı oldukça işçiden yana bir hareket gibi görünmektedir. Bazı işçi arkadaşlarımız, "Grev yaparak ücretlerine yeni zamlar almak" düşüncesini benimsemişlerdir. Haklıdırlar da...

GEL ELİM İŞİN ASLINA ASTARINA

Olup bitenleri daha iyi ve doğru kavramak için biraz gerilere dönmekte Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'na bir göz atmak gerekir.

Toplu Sözleşme Kanunu'na göre bir sendika bir işyerindeki işçilerin çoğunluğunu tem-

KADAR YANAR TEKSİF'İN

MUMU YANMADAN SÖNECEKTİR

Adalet Partisi milletvekillerinden Şevket Yılmaz'ın Genel Başkanlığını yaptığı Teksif, git-tikçe kendisinden kopan geniş işçi kitlelerini tutabilmek için çareler aramaya başlamıştır. İşçiden yana, tutarlı, devrimci bir sendikacı -lığı sürdürerek işçileri kendi yanlarına çek -meyi, yapısı gereği başaramayacak olan Tek -sif, yukarıda uzun uzun anlattığımız işkolu sözleşmesine ilişkin kanun maddesine sığı -narak paçayı kurtarmaya çabalamıştır.

Bundan önce iki defa daha işkolu sözleş -mesi yapacağını öne sürerek ortaya çıkan Tek -sif, büyük bir şey elde edememiş, binbir türlü yalanla ortalığı karıştırmaya çalışmış, ama başaramamıştır.

GELDİK BU GÜNLERE

Ve gelinmiştir 1972 yılına. Taa... 1970'ler -den bu yana, Adana'da Bossa olaylarıyla baş -layan büyük kaynaşma, Teksif'in sendika ağa -larına gerçeği ister istemez göstermiştir. İş -çiler hızla bu çıkarıcıların sendikasını ter -ketmekte, namuslu, tutarlı bir sendikacılık -tan örnekler veren Tekstil'in saflarında bu -luşmaya başlamaktadırlar.

Bu gidişi önlemek için uygun bir an kol -layan Teksif, 1972 yılının Nisan ayını seç -miştir. Bu günlerde, Teksif, işkolu sözleşme -si teranesini yeniden diline dolayarak, ava çı -kan avcı örneği fabrika, fabrika dolaşmaya başlamıştır. Bu defa da Tekstil'i vuramaz -sa bir daha hiç vuramayacağını, bu defa da başarıya ulaşamazsa, tarihin, işçi düşmanı sendika ve sendikacılarına ayrılan mezarlı -ğına atılacağını çok iyi kavrayan Teksif işi sağlam tutmak istemiştir.

KIRLI SEFERBERLİK

Yüzlerce kiralık adamını işçi içine salan

Teksif adeta bir seferberlik ilân etmiştir. A -ma amaçları kirli bir seferberliktir. Bu amaç parlak vaadlarla işçileri sendikalarından , kendi öz kuruluşlarından koparmak ve kaçı -nılmaz bir şekilde işverenlere peşkeş çek -mek istemektedir Teksif...

Bu yüzden akla gelebilecek her yol , Teksif yöneticileri tarafından denenmiştir. Hatta bu amaca ulaşmak için gazete bile kiralanmıştır.

Bu kiralık gazete Teksif'in grevine, evet , diyenlerin günlük 10 lira zam alacağı iddia -sına baş sayfasında iri iri harflerle yer ver -miş, yalan da olsa, dolan da olsa bazı işçi ar -kadaşlarımızı etkilemeyi başarmıştır.

ŞİMDİ GELELİM GERÇEKLERE

Buraya kadar döndürülmek istenen dolapla -rın hedefini açıklamaya çalıştık. Şimdi gele -lim gerçeğin kendisine. Hani, şu balçıkla sı -vanmayan gerçeklerin açıklanmasına...

İşkolu düzeyinde toplu sözleşme konusunda önemli bir yargıtay kararı alınmıştır. Bu ka -rarda, "İşkolu sözleşmesi yalnızca norma -tif hükümleri düzenler" denmektedir. Bunun anlamı şudur: İşkolu sözleşmeleri yalnızca bütün işyerlerinde uygulanması gereken ku -ralları içerebilir. Söz gelimi, çalışma saatla -rı, fazla misailer, vb. gibi.

Ücretlere zam alma konusu ise o işyerin -de yetkili sendikanın yapacağı toplu sözleş -meye bırakılmıştır. Yani Teksif işkolu düze -yinde toplu sözleşme yapacaktır. Fakat üc -retlere bir kuruş bile zam alamayacaktır.

YA ALIRSA

Bütün bunlara rağmen Teksif'in gene de bir ara zammı alabileceğini düşünen arkadaşları -

LÜTFEN SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

mız olabilir. Böylesi uzak bir ihtimali Tekstil yöneticileri de düşünmüşler, bu ileri görüşlerini daha 1971 yılı Ocak ayında imzalanan büyük toplu sözleşmeye koydurdukları son derece önemli bir madde ile sağlama bağlamışlardır.

... kadar ödeyecektir.

Madde 3 — İşveren sendikası İstanbulda Tekstil İşçileri Sendikası dışında başka bir sendika ile yapacağı Toplu İş Sözleşmesinde, işbu sözleşmeden daha üstün hak ve menfaatler tanırorsa, bu üstün hak ve menfaatler ayrıca Tekstil İşçileri Sendikası üyelerine de uygulanır.

İleri görüşlülüğün aldırıldığı tedbir...

Görülüyor ki Teksif, bir zam almayı başarsa bile bu zam bütünüyle Tekstil üyelerine de uygulanacaktır. Bu kuru kuruya verilmiş bir söz değil, toplu sözleşme ile garantiye alınmış, karşılıklı imzalarla taahhüt edilmiş bir haktır.

TEKSİF SAHİDEN ZAM ALAMAYACAK MI?

Alabilecektir belki de!.. İlk bakışta bu kadar açıklamadan sonra böylesi bir söz şaşırtıcı olacaktır. Teksif'in zam alamayacağı bu kadar uzun anlatıldıktan sonra, "Peki sahiden Teksif Zam alamayacak mı?" sorusuna "Alabilecektir belki de" cevabını vermek gerçekten de şaşırtıcıdır.

Evet, Teksif belki de zam alabilecektir. Ama bir şartla. Ve işte bu şartın ne olduğunun bilinmesi döndürülen bütün dolabın iç yüzünün anlaşılmasına yetecektir.

Bilindiği gibi Tekstil İşverenleri Sendikası ile imzalanan işyeri toplu sözleşmeleri 5 ay sonra sona erecektir. Ve 1972 Ekim'in de yeni toplu sözleşme görüşmeleri başlayacaktır. İşte Teksif hesaplarını bunun üstüne kurmaktadır. Büyük toplu sözleşme görüşmeleri başladığı zaman besbelli ki işverenler ile Tekstil işçilerinin sendikaları arasında kıyasıya bir pazarlık, amansız bir toplu sözleşme görüşmesi başlayacaktır.

İşverenler bu konuda tedirgindirler. Tavizsiz, işçiden yana bir toplu sözleşme imzalamakta kararlı olan Tekstil Sendikası bu konu-

da şimdiye kadar sürdürdüğü kararlı tutumunu defalarca gözler önüne sermiştir.

Teksif işte bunu hesaplamakta ve işkoludüzeyinde toplu sözleşme imzalayarak üç - beş lira zam koparmak karşılığı, işverenlerle büyük toplu sözleşmede, işverenlerin uygun göreceği bir küçük zamma, "evet" deme pazarlığını yapabileceğini kurmaktadır.

Görülüyor ki hesap ince hesaptır. Hesap bir işçi sendikası için utanç verici bir hesaptır. Hesap, gözbağcılık yapmayı tasarlayan bir hesaptır. Sözün kısası bu kirli bir hesaptır.

İleride yapılacak bir toplu sözleşmede, işçileri peşkeş çekmeyi göze alarak, işkolu sözleşmesinde üç - beş kuruş zam koparıp, namuslu, tutarlı ve devrimci TEKSTİL sendikasını vurmaya tasarlamaktır bu hesap. Ve bu nun işçi dilinde bir tek adı vardır: İHANET! İŞVERENLER AÇISINDAN DURUM

Teksif'in bu ince hesaplarına karşı işverenlerin ne düşündüğünü bilemeyiz. Fakat gene de buradan işverenlere söylenecek bir kaç söz vardır.

Bu gün Tekstil sanayii ülkemizin en gelişmiş, işverenleri en iyi örgütlenmiş bir sanayidir. Ortak Pazara geçiş hazırlıklarının yapıldığı bu günlerde Tekstil İşverenleri Sendikası da ağır sorumluluklar yüklenmiştir. Yıllardır, özel sektörün ülke kalkınmasındaki, sanayileşmesindeki rolü üzerine bıkmadan usanmadan demeçler veren, bildiriler yayımlayan bu işverenlerin, sanayileşmenin gerektiği ciddiyete ve kararlılığa da sahip olmaları gerekmektedir. Bu gün gelişmiş batı toplumlarında ya da ciddi sanayi işletmelerinde, sendikalar işveren uydu su çüce ve sahte kuruluşlar olarak rağbet görmemekte, böylesi kuruluşlarla işbirliği kesinlikle reddedilmektedir. Bu sağlıklı bir demokrasinin işlemesinin önşartıdır ve gerek-şartıdır.

Tekstil işverenleri de bu konuda gereken titizliği göstermelidirler. Ancak bu şekilde, önemini defalarca belirttikleri demokrasiye sahip çıktıklarını somut davranışlarında da isbatlamış olurlar. Tersine bir davranış belki kısa sürede onları rahatlatacaktır. Fakat bu sancılı ve geçici bir rahatlama olacaktır. Demokrasinin, gerçek demokrasinin sahte ilişkilere tahammülü yoktur. Demokrasi toplumdaki güçler dengesinin, zora ve hileye başvurmaksızın, karşılıklı bir denetim ağını ger-

çekleştirdikleri bir toplum düzenidir. İşverenler bu konudaki kesin tavırlarını ciddiye ve samimiyetle almak zorundadır.

BİTİRİRKEN...

Aslında Teksif'in çevirdiği dolapların böylesine uzun uzun anlatılmasına gerek kalmadan, sıralanacak bir kaç soru ile Teksif'in ipliği pazara çıkarılabilir. Sözgelimi, yalnızca şu soru bile buna yeterlidir: Teksif neden grev ilânını, yıllardan beri kendisine bağlı olan işyerlerinde değil de TEKSTİL Sendikasına bağlı işyerlerinde de yapmıştır? Bir tek üyesi bile bulunmayan fabrikalara gidip grev ilânında bulunan Teksif, neden kendisinin tamamen hakim olduğu fabrikaları, ve atın kuyruğunda sinek gibi yaşadığı Sümerbank işyerlerini sözleşmeye bile çağırmamıştır iş kolunda?

Bunun cevabı açıktır ve kısadır: Çünkü bu bir danişıklı döğüştür de ondan!

Yazımızı bitirirken, Teksif'in ipliğini pazara çıkarmak için bu kadar uzun söze gerek yok demiştik. Ama gene de uzun uzun anlattık.

Anlattık çünkü, işverenlere karşı işçilerin ekonomik haklarını korumak üzere kurulmuş olan sendikaların bu görevlerini yerine getirmeleri son derece karmaşık bazı konularda sağlam bilgilere sahip olmaları gerekir. Aynı şekilde sendikaların bütün eylemlerinde tavizsiz ve kararlı bir tutum içinde olmaları ve İLERİ GÖRÜŞLÜ OLMALARI gereklidir. Oysa böylesine karmaşık işleri - mesleği olmadığından dolayı - işçiler en küçük ayrıntılarına kadar bilememektedirler. O zaman da işçi düşmanı sendikacılar ortaya çıkmakta, binbir türlü yalan, hile ve dolan ile işçileri kandırıp, kendini tıkanası midelerini doldürmanın yollarını aramaktadırlar. Ve

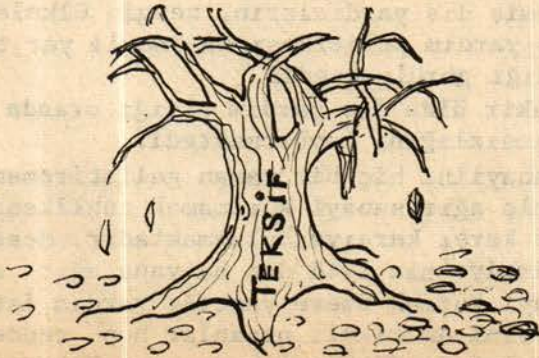
son olaylarda olduğu gibi bazı işyerlerinde, bunu başarmaktadırlar da...



GREV OYLAMALARINDAN BİR GÖRÜNÜ Gerçekler kısa zamanda, anlaşılacak

Ne var ki tarih işçiden yana saf tutan sendikalara yaşama hakkı tanır. İşçi düşmanı, çıkarıcı, mide doldürücü sendika ve sendika yöneticileri ise tarih tarafından ergeç lâyük oldukları yere, hainler çöplüğüne gönderilirler.

Tıpkı bir atalar sözüümüzün dediği gibi: Yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Ve bilinmelidir ki Teksif'in mumu yanmadan sönecektir.



İNCELEME

DİŞ YARDIM MASALI

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Demek ki, bugünün dünyasında zengin ve ileri ülkeler fakir ülkelere kara gözleri için veya çok iyilik sever oldukları için yardım etmiyorlar. Yardımların amacı, asıl kendi güvenliklerini sağlamak, yani şu veya bu biçimde kâr elde etmek..

Meselenin daha açık olabilmesi için rakkamlara bakalım...Örnek olarak, gelişigüzel seçtiğimiz 1961 yılını alalım. 1961 yılında yardım veren bütün ülkelerin fakir ülkelere yardım toplamları 6 milyar dolardır. Aynı yılda, bu ülkeler fakir ülkelere, verdikleri borçların faizi, o ülkelere sağladıkları çeşitli kârlar ve fakir ülkelere yaptıkları satışlar yoluyla 11 milyar 500 milyon dolar sızdırmışlardır. Yani verdiklerinin, iki mislini geri almışlardır. Adı da yardım olmuştur bunun.

ZENGİN ÜLKE VERDİĞİ YARDIMLAR KARŞISINDA NELER ELDE EDER ?

Zengin ülkenin fakir ülkeye yardım ederken ne amaçlar güttüğünü gördük. Şimdi somut olarak neler elde ettiğine bakalım.

- Askerî ve Siyasî güç elde eder.
- Kendi emirlerinden çıkmayacak, kendine bağımlı ve istediği gibi kullanabileceği bir yandaş elde eder.
- İşe yaramaz veya fazla ürünlerini her zaman mecburî olarak ve istediği fiatla pazarlayabileceği bir pazar elde eder. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş olur. Yani hem yardım yapıyorum diye, yardım alan ülkeyi kendine bağlar; hem ticaret kârlarını arttırır.
- Ucuz hammadde kaynakları elde eder.

FAKİR ÜLKE DİŞ YARDIMLARDAN NE YARAR SAĞLAR, NE ZARAR GÖRÜR

Eğer yapılan yardım, geri ve fakir ül-

kenin gelişmesine gerçekten yararlı ise, meselâ temel sanayiın kurulmasıyla ilgiliyse, yardım alan ülke yarar görür. Kısa zamanda sanayide ilerlemeler yapabilir ve kendi ağır sanayiini kurunca da artık fakirlik illetinden yakayı kurtarmış olur. Ama zengin ülkelerin yardımlarının %90'ı fakir ülkelerin sanayileşmesini geliştirici değil engelleyici yardımlardır. Bu yardımlar sanayi'e değil tarıma yönelmektedir. Bunun amacı açıktır: Zengin, ileri, sanayileşmiş Batı ülkeleri fakir ülkelerin kendi boyundurukları altından çıkmasını istememektedirler. Fakir ülkenin tarım ülkeleri olarak hem de hammadde kaynaklarının kurumamasını amaçlamaktadırlar. Önemli sanayi projeleri için pek az yardım vermektedirler. Sanayi gelişmesine yönelik yardımın tüm dış yardım içindeki yeri % 27'i geçmemektedir. Meselâ geri ülkelere dış yardım veren uluslararası bir kuruluş olan Dünya Bankası'nın tarımsal kredileri 1970'de 413 milyon dolara, askerî nitelikteki kredileri 661 milyon dolara çıkmışken, Sanayi kredileri ancak 293 milyon dolar kadardır. Oysa günümüz dünyasında gelişmenin baş şartı sanayileşmektir.

Gerçekten gelişmeye ve kalkınmaya yönelmiş dış yardımların, zengin ülkelerin dış yardım politikasında önemli yer tutmadığı görülmektedir.

-Fakir ülke dış yardım aldığı oranda bağımsızlığını kaybetmektedir.

-Sanayiini hiç bir zaman geliştirememek hele ağır sanayi kuramamak tehlikesiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Meselâ Türkiye'nin 1948'den bu yana ağır sanayi kurmak üzere yaptığı yardım isteklerini Amerikalı uzmanlar hep reddetmişler ve Türkiye'ye tarımcı ülke ola-

rak kalmayı öğütlemişlerdir.

-İthalat ve ihracatı yardım aldığı ülkeye bağımlı kaldığından, başka bir ülkeden daha ucuza alabileceği malları daha pahalıya almakta ve pahalıya satılabileceği malları da, yardım aldığı ülkeye ucuza satmaya mecbur kalmaktadır.

-Alınan para yardımlarını, kısa bir dönem, sonunu düşünmeden har vurup harman savurmaktan doğan önemli ekonomik sarıntılara uğramaktadır.

-Hiç bir zaman ödeyemeyeceği ve kendisini gittikçe daha (bağımlı kılan borçlar altına girmektedir.

-Bu ağır borçların en büyük yükünü başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kitlelere yükleyerek, ülke içindeki sosyal adaletsizliği ve sömürüyü arttırmaktadır.

Şimdi kendi kendimize soralım. Ne biçim YARDIM'dır bu, ve bu yardımın kâr sağlamak üzere fakir ülkelere sermaye yatırmaktan temelde ne farkı vardır?

TÜRKİYE'NİN DURUMU

Cumhuriyetin kuruluşundan sonra Türkiye uzun bir süre ekonomik bağımsızlığını korudu. Yukarıda sözünü ettiğimiz türden, zararı faydasından çok olan yardımlar almadı. Aldığı yardımlar gerçekten kalkınmaya, sanayileşmeye yönelikti ve ağır borçlar yüklemiyordu. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki değişimler, Truman doktrini ve onu izleyen Marshall Plânı ile, ekonomik bağımsızlığımızı tehlikeye düşüren yardımlar ağı içine yeniden girildi. 1947 yılında Amerika'dan ilk askeri yardım alındı. 1948'de de Amerika Türkiye'nin çoktan beri istediği ekonomik yardımı vermeye başladı. İşte o gün bu gün, rakkamlar gösteriyor ki dış ticaretimiz devamlı açık vermektedir. Yani hep biz borçluyuz...ve, 1965 yılında yapılan bir hesaba göre, 1965'den sonra hiç dış borç veya "yardım" almasak bile 2014 yılına kadar borç ödeyecektik. Oysa 1965'den bu güne kadar çeşitli ülkelerden yeni yeni yardımlar alındı. Böyle giderse sonsuza, kadar borç ödeyeceğiz.

Amerika ve diğer zengin Batı ülkeleri 1948'den beri Türkiye'ye ekonomik, teknik yardım yapmaktadırlar. Bu yardımların sonuçları da şunlar olmuştur.

-Türkiye, ödenmesi imkânsız borçlar altında kalarak ekonomik bağımsızlığını, büyük ölçüde kaybetmiştir.

-Ekonomik yardımın % 63'ü zorunlu ola-

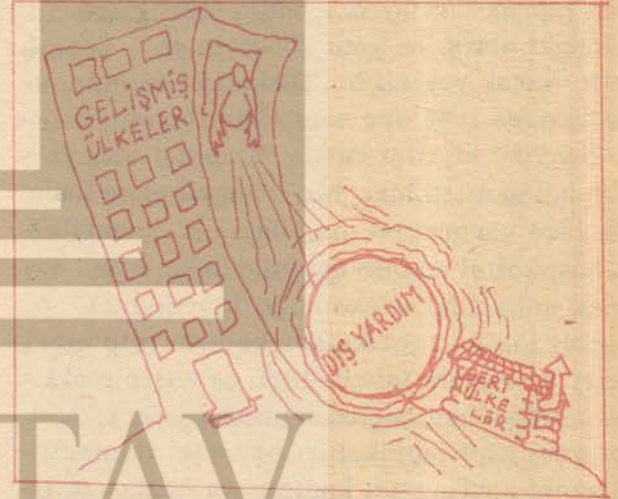
rak belli maddelerin Amerika'dan ithali için verildiğinden, yer yer gereksiz ve pahalı mal olmaya mecbur kalarak ekonomik kayıplara uğramıştır.

-Yabancı uzmanları kendi ekonomik işlerine karıştırmış ve onların verdiği raporlarla sanayileşmesi sürekli olarak engellenmiştir.

-Hele daha çok tarımsal "yardım" olan Marshall yardımından sonra tarım alanında bile alet, makine açısından Amerika'ya bağımlı kalarak, önemli İktisadî krizlere uğramıştır. Yedek parça sıkıntısı, çabucak bozulan, yedek parçası bulunmadığından da ıskartaya çıkan tarımcıyı iflase sürükleyen traktör ve tarım makineleri hikayelerini hepimiz duymuşuzdur.

-Kısa dönemli bolluk görüntüleriyle, gerçekler halkın gözünden kaçırılmıştır.

-Emekçi kitlelerin sırtındaki yükler gittikçe ağırlaşmış; dış borçların en önemli kısmı emekçilere, işçilere yüklenmiştir.



SONUÇ

Kısaca, "her yeni dış yardım, yeni bir borçtur, aman dikkat edelim" diyebiliriz. Dış yardımın, bu şekliyle, getirdiğinden pek çoğunu götürdüğünü gördük. Hele bağımsızlığa gölge düşürdüğü düşünülecek olursa, dış yardım konusunda dikkatli olmak gerekir demektir.

Dünyamızın artık kendi kabuğuna çekilme, kendi yağıyla kavrulma dünyası olmadığını biliyoruz. Ama eşit ilişkiler içinde, bağımsızlıktan taviz vermeyecek, sanayi'e, hele ağır sanayi(e yönelmiş, dış yardım, alabileceğimiz tek dış yardım türüdür.

Zengin ailenin fakir komşusu örneğini aklımızdan çıkarmamalıyız.

CHP ve İŞÇİLER

BAŞ TARAFI SAYFA 10'DA

1960 SONRASI: BAMBAAŞKA BİR TÜRKİYE

1960'dan sonra kısa süren bir koalisyon hükümetleri dönemi yaşanmıştır. CHP'yi yıpratmaktan öte Türkiye'nin siyasi hayatında fazla bir iz bırakmayan bu dönemlerden sonra siyaset sahnesine AP çıkmıştır. Önceleri DP'nin basit bir devamı sayılan bu parti 1965 yılında iktidara geldikten sonra hiç de DP'nin basit bir uzantısı olmadığını göstermeye başlamıştır.

Süleyman Demirel'in şahsında en uygun yöneticisini bulan AP 1965 seçimlerinde ezici bir çoğunlukla iktidara gelmiş Türkiye'de uluslararası sermaye ile ilişkilerin yeni bir dönemi açılmıştır. 1968 yılında traktörle eşlenen toprak miktarının, bütün topraklara oranındaki artışı bu yeni dönemin en önemli kanıtı olarak yeterlidir. Dikkatle gözlenir ve hatırlanırsa 1965'den sonra kimilerinin "montaj sanayii", kimilerininse "ambalaj sanayii" diye adlandırıldıkları bir sanayileşme hareketi göze çarpar. Bu dışa bağımlı sanayileşme hareketini gazete sayfalarından bile izlemek mümkündür. Otomobil fabrikaları, otomobil lâstik fabrikaları, kamyon, cip fabrikaları, buzdolabı fabrikaları, çamaşır makinası fabrikaları, çeşitli mutfak gazları, hatta yeni yeni jilet fabrikaları boy boy ilânlarıyla gazete sayfalarını kaplamaya başlamış, televizyon gibi çok önemli bir haberleşme aracı deneme yayınlarına başlamış, ortak pazar ülkelerine, özellikle Almanya'ya büyük bir işçi göçü ortaya çıkmıştır.

YENİ YENİ GÜÇLER DOĞUYOR

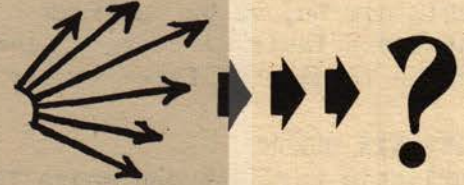
1960 sonrasında Türkiye'nin çehresi böylesine hızla değişmeye başlamıştır ama aynı zamanda o güne kadar bilinmeyen yeni yeni güçler de ülkenin siyaset sahnesinde boy göstermeye başlamışlardır.

1961 Anayasasının oluşturduğu yeni fikirler kanunlarda Anayasa buyruğu olarak yapılan önemli değişiklikler ve ülkedeki fabrika sayısının artışı, ortaya yeni güç ve kuruluşların çıkmasına yolaçmıştır. İşçiler, büyük ve güç-

lü sendikalarda örgütlenmeye başlamışlar, sendikalar aidatların düzenli kesilmesiyle, büyük bir maddi güce kavuşmuşlar, Anayasa Mahkemesi, Danıştay gibi demokrasilerin zorunlu kuruluşları değişen Türkiye'nin siyasal yapısını da etkilemeye başlamışlardır. İşçiler grev hakkını elde edince işçi-işveren ilişkileri yeni boyutlara ulaşmıştır.

VE CHP DE DEĞİŞİYOR

Böylesine önemli değişiklikler CHP gibi Türkiye'nin en önemli siyasal örgütlerinden birini elbette ki etkileyecekti. Etkiledi de 1961 Anayasası'ndan filizlenen bir sürü dünya görüşü büyüyüp serpilirken CHP'de de Demokrat Parti koştuktan sonra CHP'de kalanların karakterine uygun bir dünya görüşü CHP'ye damgasını vurmaya başladı: Sosyal Demokrasi!..



Başlangıçta "ortanın solu" adını alan bu hareket siyasal önderini, koalisyon hükümetlerinin başarılı Çalışma Bakanı Bülent Ecevit'te bulmuştur. Bülent Ecevit çevresinde kenetlenen genç CHP'liler kısa zamanda partiyeye yeni bir ruh ve disiplin vermeyi başarmışlardır. Toplumdaki gelir dengesizliklerini önlemeyi amaçlayan, iktidarı demokratik yollardan ve halk oyu ile ele geçirmeyi kendine ilke edinen sosyal demokrat görüş kısa zamanda CHP'nin köhnemiş teşkilatında önemli değişiklikler yaratmıştır. 1961 Anayasasının yarattığı zengin fikir ortamında sol düşüncenin büyük yollar kazanması CHP'nin bu yeni yoluna daha bir ciddiyetle eğilmesine yol açmıştır. Başlangıçta oldukça bulanık bir görüş olan "ortanın solu" giderek olgunlaşmış ve bu gün "Sosyal Demokrasi" diye adlandırılan rayına oturmuştur. GOCUNANLAR DA VAR AMA...

CHP yeni bir yörüngeye oturmuştur ama bundan gocunanlar da harekete geçmekte gecikmemişlerdir. Taa, DP'nin kopuş günlerinde, CHP'den kopmamış, ya da CHP'de kalmayacaklarına uygun bulmuş bir grup büyük toprak sahibi ile uluslar arası sermaye ile tat-

lı ilişkiler kurmuş işçevresi temsilcisi, Ecevit hareketinden iyiden iyiye gıcık kapmışlar, ardından da kopmuşlardır. Yılların CHP'si bir yeni parti daha doğurmuştur böylece: Güven Partisi.

Güven Partisinin kopuşu, sanıldığıının tersine, CHP'yi zayıflatmamış hatta giderek güçlenmesine yol açmıştır. Nitekim Ecevit hareketi özellikle 1968 yılından sonra CHP içinde umulmadık bir güce erişmiş ve partiye tamamen hakim olmuştur.

GOC UNANLAR BITMİYOR

Ecevit hareketi güçlendikçe CHP içindeki karşı görüşlerin savunucuları da toparlanmaya devam etmişlerdir. Ve Taa, DP'den bu yana süregelen kopmalar, mücadeleler 1972 yılının bu aylarında en çetin düğümlemeye yol açmıştır.

Bir iki zigzag dışında İsmet İnönü de Satır grubundan yana ağırlığını koyunca, ipler kopmuş, köprüler atılmış ve kurultay kararı alınmıştır. 5 Mayıs 1972 günü toplanacak olan CHP olağanüstü kurultayı bu kördüğümü çözmeye çalışacaktır. Sonuç ne olursa olsun bir gerçek iyice ortaya çıkacaktır: CHP, içinde toplumun bütün kesimlerini, sınıflarını barındıran, yamalı bohça örneği bir parti olmaktan çıkıp, aynı sosyal çıkar çevresinde kenetlenenlerin partisi olmaya gitmektedir. Arınmaktadır yani.

Toprak reformu, bağımsız sanayi toplumu gibi açık hedefler ilgili tabaka ve sınıflarda şimdiden geniş yankılar uyandırmıştır.

İŞÇİLERE NE BÜTÜN BUNLARDAN?

CHP'de olup bitenleri buraya kadar, gerekli ayrıntılarıyla anlatmaya, olayları bilimsel bir tarih görüşü ile incelemeye çalıştık. Fakat şu sorunun cevabı verilmeden bütün bu anlatılanlar eksik ve gereksiz olur:

CHP'deki bu gelişmeler ve çatışmalar işçileri ilgilendirmekte midir?

Bu sorunun cevabı kısa ve kesindir: Evet! CHP'de olup bitenler işçileri çok yakından ilgilendirmektedir.

Bülent Ecevit ve arkadaşlarının yürüttükleri sosyal Demokrat düzen mücadelesi işçilerin de siyasi örgütü olmaya adaydır. Bu adaylığını üstelik sözde bırakmamış ve Türk İş içindeki Sendikalardan hazılarının, "Sosyal Demokrat Düzen" savunuculuğunu bir tüzük hükmü haline getirmelerini sağlamıştır.

Fakat sorumuzun cevabı burada değildir. Ecevit hareketinin başarıya ulaşması halinde işçi sınıfının siyasi örgütü de olup olmayacağı bu yazıda tartışılmayacaktır. Bu, cevabı bilimsel olarak verilebilecek bir başka konudur. Üstelik zaman bunu en doğru şekilde cevaplayacaktır da...

Ama, bu gün Bülent Ecevit ve arkadaşlarının başını çektikleri siyasi hareket ciddi, gılgılsız bir demokratik ortamın yaratılmasının mücadelesini de vermektedir. Şimdiye kadar ki eylem ve sözlerinde de Ecevit hareketinin böylesine bir demokrasi anlayışı üstünde samimi olmadıklarını kanıtlayacak önemli bir olay ortaya çıkmamıştır.

Bu gün işçilerin en önemli sorunlarından biri de demokratik haklarını kullanabilme sorunudur. Grev hakkı, sendika seçme özgürlüğü, siyaset alanında ağırlık koyma hakkı hep bu demokratik haklarla mümkün olacaktır. Bu hakların eksiksiz kullanılması işe iş-



BÜLENT ECEVİT

Demokrasiye dönüş zorunludur

İşçilerin gerçek güçlerine kavuşabilmelerine giden yolun başlangıcıdır. Bu bakımdan, CHP'de olup bitenler işçileri çok yakından ilgilendiren olaylardır.

Sonuç olarak Ecevit hareketi 1972 Türkiye'sinde işçileri çok yakından ilgilendiren bir harekettir. Bu hareket başarıya ulaşması veya ulaşamaması halinde işçi sınıfının kâr-zarar hesabında oldukça önemli değişiklikler olacaktır.

Bu bakımdan CHP'de olup bitenleri Ecevit ile Kemal Satır yandaşlarının bir miras kavgası olarak yorumlamak ne kadar yanlış ve zar bir yorumsa bu hareketi, "İşçileri ilgilendirmez, bunlar Bizans politikasıdır" demek de bir o kadar yanlış ve tutarsız bir yorum olacaktır.

Sizlere bir Teksif üyesinin, sendika -
sını anlatan şiirini sunuyoruz. Bu uya-
nık bakışlı, aydınlık kafalı arkadaşımı-
zın görüşlerine başka bir şek eklemeyi
gereksiz buluyoruz.

● teksif'e şiir ●

Patronun dalgasına taş atmayın
Susun, işçiye gerçeği anlatmayın
İşverenlere karşı çok ayıp olur
Sakın ha onları yıpratmayın

Aman efendim, yaman efendim
Bu ne güzel sendika efendim

Temsilci işten mi kovuldu, bırak kovulsun
Hak aramak da neymiş, rahat dursun
Eğitim, işsizlikmiş, sahi neydi o?
Bize ne bundan, canımız sağolsun

Aman efendim, yaman efendim
Bu ne cici sendika efendim

Fakir işçi tek ekmeğe muhtaç mı
Yurttaki işsizlerin sayısı kaç mı
Haksızlıklar artıyor, adam sen de
İşçi de ne? Başımızın tacı mı

Aman efendim, yaman efendim
Bu ne tatlı sendika efendim

Hayat pahalıymış, o da nesi
Sendika doyurmaz ya herkesi
Çalışsınlar kazansınlar efendim
Hoş gelir uzaktan davulun sesi

Aman efendim, yaman efendim
Bu ne ince sendika efendim

İşçi koğulmuş, horlanmış olağan şeyler
Tatlı canımızı sıkmayın beyler
Böyle olur sendikayla işveren dediğin
Biri yatar uyur biri ninni söyler

Aman efendim yaman efendim
Sendika mı sahiden bu efendim.

Aman efendim, yaman efendim
Bu ne ciddi sendika efendim

Günden güne yükseliyor memleket
Ne sandınız TÜRK İŞ herşeyi bilir elbet
Toplantılar, bildiriler, mutuklar
Kötüye çekmeyin maksadımız muhabbet

Aman efendim yaman efendim
Bu ne biçim sendika efendim

Sakın ha patrona söz söylemeyin
İşçinin feryadına kulak vermeyin
Kıdemli işçiler koğulursa ne çıkar
Kuma gömün başınızı görmeyin

Aman efendim, yaman efendim
Bu ne müthiş sendika efendim

Buyurduğunuz gibi öyledir efendim
Fek iyi yapmışsınız isabet efendim
Mahcup ediyorsunuz bu ne zahmet efendim
Yaşasın Sendika, yaşasın Türk-İş efendim

İ. HAKKI



Gaziantep Şubemizi Tanıtıyoruz (2)

GEÇEN SAYILARIMIZDA SİZLERE GAZİANTEP ŞUBEMİZİN YÖNETİCİLERİNİ TANITMIŞTIK. BU SAYIMIZDAN İTİBAREN DE GAZİANTEP ŞUBEMİZİN TEMSİLCİLERİNİ TANITMAYA BAŞLIYORUZ.

GELECEK SAYILARIMIZDA SENDİKAMIZIN YÖNETİCİ VE TEMSİLCİLERİNİ TANITMAYA DEVAM EDECEĞİZ.



MEHMET DAĞCI
Kaleoğlu Yün İplik



ABDULKADİR TİS
Balat Mensucat



ÖMER BAYTAK
Balat Mensucat



HASAN GÖREN
Gündiç Yün İplik



ALİ ERGÜÇ
Balat Mensucat



HALİL GESOĞLU
Ünal Mensucat



FAYAT KÖSE
Meşale Koll. Şti.



MAMO FİSTİKÇİ
Nurönal Mensucat



ŞABAN YILMAZ
Bahar Koll. Şti.



ÖKKEŞ TOPALLAR
Balat Mensucat



BİLAL BAĞCI
Ünal Mensucat



FAYAT YÜKSEL
İleri Mensucat

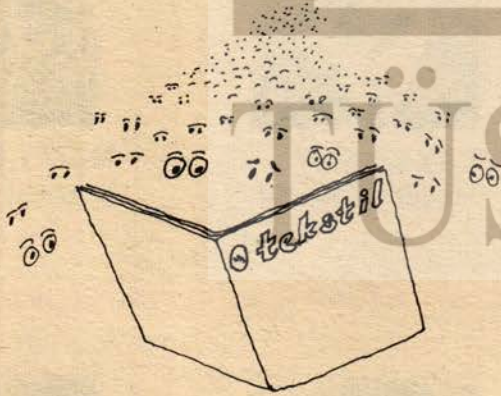
GÜLDÜŞÜN

NEŞ'E KAVGANIN MÜSİKİSİDİR

Güldüşün'den bize uzanan el,..
Düşünür düşünür de gülemez,
Yine düşünür düşünür de çizemez

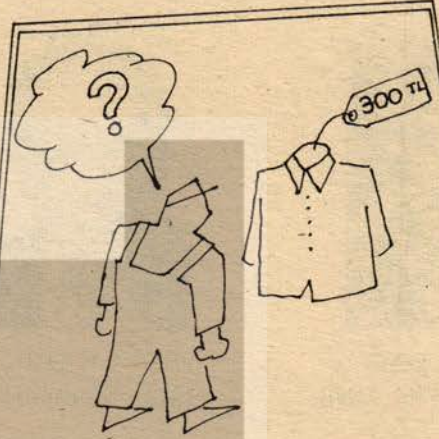


Bir göz,
bir göz daha güldüşün'de,..
Yalnız güldüşün ne demek,
yanımızda, dergimizde, içimizde,
binlerce, onbinlerce göz üstümüzde



BAKAR BAKAR DA GÜLEMEZ,
DÜŞÜNÜR DÜŞÜNÜR DE DİYEMEZ...

ŞİMDİ BURAYA NE ÇİZELİM,
SONRA ALTINA NE YAZALIM?



Görmemişin oğlu olmuş,
gömlek giyermiş,..
MEMİŞİN oğlu olmuş,
gömlek dikermiş!..

DOĞRU MU BUNLAR, GÜZEL Mİ ACEP,
SİZ SÖYLEMEDİKÇE NERDEN BİLELİM?



Kimi güler kimi söver
fakirle zengin kolkola yaşar
Bir iştir bu, dünya döner,
kimi şaşar, kimi bakar!..

Bizden güldüşüne uzanan eller,

Düşünür düşünür de çizebilir

Yine düşünür düşünür de gülebilir



Bir söz

bir söz daha güldüşünde

Yalnız güldüşün ne demek

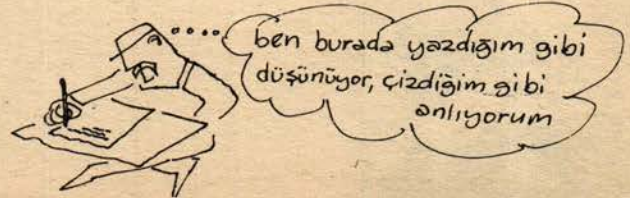
yanımızda, dergimizde içimizde

binlerce söz, biricik öz üstümüzde



GELİR GELİR DE GÜLDÜRÜR,

DENİR, ÇİZİLİR DE DÜŞÜNDÜRÜR !!!





*vergi ödeyen
muteber bir vatandaş !*